

Ukryta komnata pomoże rozwiązać zagadkę Wielkiej Piramidy?

22 listopada 2008

Wielka Piramida w Gizie od setek lat stanowi tajemnicę. Mimo rozwoju nauki, nie udaje się wciąż wyjaśnić wielu kwestii. Jak człowiek mógł zbudować coś podobnego tysiące lat temu, skoro nawet dziś stworzenie podobnej budowli wymagałoby niewyobrażalnych nakładów środków i sił. Jednak francuski architekt J.P. Houdin wierzy, że mógł odkryć tajemnicę konstrukcji piramidy.

Czy ukryta komnata w Wielkiej Piramidzie może pomóc rozwiązać kilkusetletnią zagadkę, w jaki sposób starożytni Egipcjanie przesuwali ważące kilka ton bloki, które stworzyły jeden ze starożytnych cudów świata?

Niewielkie pomieszczenie może pomóc wesprzeć teorię mówiącą, że Piramida Cheopsa budowana była od wewnątrz poprzez spiralny wewnętrzny tunel. Idea ta przeciwna jest przeważającym do tej pory poglądom mówiącym, że grobowiec zbudowano przy użyciu zewnętrznej rampy.

Zwolennik pierwszej z teorii, francuski architekt Jean-Pierre Houdin mówi, że przez wieki ignorowano dowody na ten pogląd.

– Idea mówiąca, że piramidy budowane były od zewnątrz była zła – mówi. Jak można dalej rozwiązywać nasuwające się problemy, skoro pierwszy element w całym rozumowaniu jest błędny?

Z kolei egiptolog Bob Brier uważa, że nawet najbardziej rozpowszechniony pogląd mówiący o budowie piramid zawiera pewne sprzeczności. Dla przykładu wskazuje on tutaj na pojedynczą prostą rampę, która wydaje się niepraktyczna.

Aby dostarczyć bloki kamienne na szczyt leżący na wysokości 147 m., rampa musiałaby mieć ponad 1.5 km długości i być wykonana z kamienia. Przez lata konstruowania piramidy, robotnicy musieliby nieustannie zwiększać wysokość rampy wraz z tym, jak rosła piramida.

– Było to jak budowanie dwóch piramid. Ponadto nigdy nie odnaleźliśmy pozostałości takiej rampy – dodaje.

Kolejna teoria sugeruje, że kamienna rampa oplatała piramidę, jednak rampa zewnętrzna mogłaby zasłonić jej powierzchnię, czyniąc niemożliwym inspektorom używanie kątów i krawędzi do przeprowadzania odpowiednich kalkulacji w czasie konstrukcji – wskazuje Brier.

Grecki historyk Herodot uważał z kolei, że do budowy używano niewielkich zbudowanych z drzewa dźwigów lub podnośników. Brier mówi jednak, że potrzeba ich było tysiące a na ich zbudowanie nie starczyłoby drewna z całego Egiptu.

OBSESJA

Dla Houdina, architekta z Paryża, zagadka piramidy to sprawa natury rodzinnej. Jego ojciec, inżynier, wymyślił teorię o użyciu wewnętrznej rampy 10 lat wcześniej. Wkrótce zainteresował się tym Houdin, o czym opowiada on w swej książce pt. „The Secret of the Great Pyramid: How One Man's Obsession Led to the Solution of Ancient Egypt's Greatest Mystery” („Sekret Wielkiej Piramidy: Jak obsesja jednego człowieka doprowadziła do rozwiązania wielkiej tajemnicy starożytnego Egiptu”). Wkrótce porzucił on architekturę, poświęcając się w pełni swej teorii.

ZEWNĘTRZNA RAMPA, WEWNĘTRZNY TUNEL

Houdin mówi, że Wielka Piramida powstawała w dwóch etapach. Pierwsze kamienie wciągano po prostej zewnętrznej rampie, przy pomocy której wzniesiono podstawy budowli, na których spoczywała cała jej masa. Architekt dodaje, że wapienne bloki używane w

budowie rampy zostały potem wykorzystane w konstrukcji górnych poziomów piramidy, co tłumaczy fakt, dlaczego nie odnaleziono śladów takiej konstrukcji.

Archeolog Josef Wegner twierdzi, że widzi w tym pewien sens.

– Pogląd mówiący, że użyto wykutych mniejszych bloków do budowy rampy, którą potem rozebrano, aby skonstruować wyższe sekcje piramidy, mógł być bardzo logicznym rozwiązaniem pozwalającym na przyspieszenie jej budowy.

Po ukończeniu podstawy piramidy robotnicy zbudowali nachylony wewnętrzny spiralny tunel, który potem rozbudowywano. Ponieważ, jak mówi Brier, leży on wewnątrz piramidy, „kiedy skończono układanie bloków w górę, rampa zniknęła”.

UKRYTA KOMNATA

Nowe dowody odkryte na wysokość dwóch-trzecich piramidy zdają się wspierać teorię Houdina. W północno-wschodniej części piramidy znajduje się otwór. Wchodząc do niego Brier znalazł się w niewielkim pomieszczeniu w kształcie litery L. Nie był on pierwszą osobą, która odwiedziła to miejsce, lecz do tej pory egiptolodzy nie interesowali się nim. Houdin twierdzi, że miejsce to doskonale odzwierciedla jego teorię.

OBRACANIE BLOKÓW

Aby wewnętrzny tunel mógł funkcjonować trzeba było zostawić wszystkie cztery końce piramidy otwarte – mówi Houdin, bowiem w przeciwnym razie nie dałoby się obrócić bloków pod kątem prostym. W miejscach tych na krańcach piramidy robotnicy mogli obracać bloki, być może przy użyciu drewnianych dźwigów, a następnie wepchnąć je w następny korytarz. Zarówno otwór, jak i komnata były pozostałościami po takich pomieszczeniach – twierdzi Houdin. Ponad to znajdują się one w jednym z miejsc, gdzie według komputerowego modelu Houdina, miały się znajdować. Wewnątrz powstałej sieci korytarzy, która oplatała piramidę, a następnie została prawdopodobnie zamurowana,

powinny znajdować się dwa wejścia do tuneli pod odpowiednim kątem, z których każde prowadziło do części wewnętrznej rampy.

Na drodze do rozwiązania tajemnicy i być może potwierdzenia jego teorii stoją masywne bloki, którymi przed tysiącami lat zamknięto tunele. Jeśli rzeczywiście owa nieznana przestrzeń wewnątrz budowli stanowi zaginione ogniwo w konstrukcji Wielkiej Piramidy, pozostaje pytanie, dlaczego nikt do tej pory ich nie odkrył.

WAŻNA WSKAZÓWKA

Jednak pierwsza wskazówka mogąca stanowić ważny dowód na istnienie wewnętrznej rampy, była efektem łuta szczęścia. W 1986 roku grupa Francuzów poszukujących bezskutecznie ukrytych wewnątrz Wielkiej Piramidy komnat, wykonała badanie gęstości budowli używając techniki zwanej mikrograwimetrią. Jakieś 15 lat później, w czasie jednej z konferencji, gdzie Houdin prezentował swą teorię odnośnie wewnętrznych ramp, spotkał się z nim członek owej wyprawy, który przekazał mu obraz z badań, który odrzucony został jako niewytłumaczalny.

Brier w pomieszczeniu, które stanowić może rozwiązanie tajemnicy konstrukcji piramid.

Jednak dla Houdina i Briera wyjaśnienie było proste. Na obrazie widniało coś, co przypominało spiralną strukturę wewnątrz zewnętrznych ścian piramidy.

– Jeśli nie widziałbym tamtego diagramu, z pewnością uznałbym to za kolejną zwykłą teorię – mówi Brier.

NASTĘPNY KROK: POTWIERDZENIE

Wyniki badań z 1986 roku, otwór w piramidzie i inne dowody czynią teorię Houdina możliwą, ale jednak wciąż daleko do jej uznania. Wenger wskazuje jednak, że „weryfikacja istnienia rzekomej wewnętrznej rampy mogłaby być przełomowym odkryciem”.

Houdin wierzy z kolei, że może stać się to szybciej, niż się zakłada. Sugeruje on, że kamera na podczerwień umieszczona w odległości ok. 50 m. od piramidy mogłaby zarejestrować potencjalne niewielkie różnice w wewnętrznych materiałach i temperaturach. Owe różnice mogłyby wskazać na pozostałości wewnętrznej struktury.

– Potrzebujemy jedynie zgody władz Egiptu, aby móc zostać niedaleko piramidy przez 18 godzin, aby wykonać tam jej zdjęcia – mówi. Wystarczy zielone światło z Kairu i tajemnice piramidy runą... – kwituje Houdin.

Źródło oryginalne: nationalgeographic.com

Źródło polskie: [Serwis NPN](#)